

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαορῆς
μελοῦνε κι' ἀπορεῖς.

- Γ.— Τί γένεσαι μωρὲ Μαορῆ;
Μ.— Τὶ διάολο νὰ γένω;
Σῶσον ἐλέησον κι' ἐγὼ εἰσὶν περιμένω.
Μὴν ἔμαθες ἂν κατ' αὐτὰς θὰ γίνῃ τὰς ἡμέρας;
Γ.— Θὰ γίνῃ μὴ βιάζεσαι.
Μ.— Μὰ πότα μωρὲ τέρας;
Ὁ κόσμος ἐβραδέθηκε νὰ ὑπομένῃ πλέον!
Τόσες ἡμέρες ποῦ ξαργεῖ,
κατήντησε σὰν ἐκλογὴ
τοῦ τμήματος Παλέων.

Ἐμπήκαμε στὴν ἀνοιξὶ κι' ἤρθαν τὰ χιλιδόνια
κι' ἀκόμα δὲν ἐπάψανε τὸ βόγγο τὰ κανόνια.
Ἀκόμα μάχες ἔχουμε
στὰ ἱερὰ τεμένη.
Θαυμάζω πὼς ἀντέχουμε
οἱ κακομοιρισμένοι!
Βράδυ πρωὶ καὶ δειλινὸ
νὰ μᾶς χτυπᾷ στὸ βουνὸ
τὸ χιόνι τὸ χαλάζι,
καὶ τὸ ἀγγὼν μᾶς αἰσθημα ποτὲ νὰ μὴν ἀλλάξῃ.

Θαυμάζω τὴν ἐπιμονὴν, θαυμάζω τὴν ἀνδρεία
ποῦ δείχνουν οἱ λεβέντες μᾶς ἀπάνω στὰ βουνά.
Καμμία μέχοι σήμερον πολέμων ἱστορία
δὲν εἶδε τέτοιους ἥρωες νὰ γράψῃ πουθενά.
Καὶ ὅμως τὰς ἡρωϊκὰς κι' ὑπερανθρώπους φύσεις,
ἀφήνει νὰ σκοτώνονται, φιλοδικαῖα Δύσις.

Ἐμπρὸς Εὐρώπῃ βάρει μᾶς
ποῦ κάθε παλληκάρι μᾶς
ξελάνει τὰ μαρτύρια κι' ὀλόρθο ἀκόμα στέκει.
Κάθε του πόνο λησμονεῖ
καὶ μ' ἑλλήνος ἐπιμονὴ
γεμίζει τὸ τουφέκι
κι' ἐνδὸς τὴν ψυχούλα του τὸ βόλι δὲν τὴν σβύνει,
οὔτε τουφέκι παραιτεῖ, οὔτε σπαθὶ ἀφήνει!

Ἐμπρὸς Εὐρώπῃ βάρει μᾶς κι' ἔχε μᾶς στὸ μυρῆ!
ἔχε μᾶς νὰ γενόμεστε στὸ χιόνι, στὸ χαλάζι,
κι' ἂν ἡ Τουρκία δὲν μπόρεσε τὴ νῆότη μᾶς νὰ σβύσῃ,
σβύστην ἐσὺ φιλάνθρωπε κι' εὐγενικὰ μου Δύσι,
ποῦ δὲν σ' ἀφίγ' ἡ ξήλεια σου κι' ἐκείνη δὲ τυφλώνει
νὰ μὴν ἰδῇς τὰ λεβεντιὰς ἐμάρανε τὸ χιόνι!

Βάρει Εὐρώπῃ πονηρὴ,
ὁ μπόγιας μᾶς νὰ γένῃς·
ἀλλὰ τὴ δάφνη μᾶς, μωρὴ,
ποτὲ δὲν τὴν μαραίνεις.
Μ' ὅση ὁ μαῦρος φθόνος σου, χολὴ κι' ἂν τὴν ὀρντίζει,
ἐκείνη γιὰ γενάτι σου,
παλοῦνι μέσ' τὸ μάτι σου,
περσότερο θ' ἀνθίζει.

Εὐρώπῃ κι' ἂν μᾶς ἄφησες ἀπάνου στὸ Μπιζάνι,
τοῦ Γεναριοῦ τὴν ἐποχὴ,
π' ἀγριο χιόνι καὶ βροχὴ
ἐκεῖ νὰ μᾶς πεθάνῃ,
τίποτα δὲν μᾶς ἔκαμες, ἀναθεματισμένη,
γιατὶ βρεθήκανε κι' ἐκεῖ φωστήρες τιμημένοι
ποῦ μὲ τὸ χιόνι τοῦ βουνοῦ πᾶπεφτε στ' ἄρματα τους,
ἀστρίσανε περσότερο τὴν ἐθνικότητά τους!

Γ.— Ἐγὼ μὴν ἔχοντας δουλειὰ, γυρίζω στὸ μαρκάτο
ν' ἀκούσω ἂν ὁ Δήμαρχος θὰ κάμῃ Κομητάτο
ποῦ κάπως νὰ παιδρύνωμεν τὸ σοβαρὸ μᾶς βίο
καὶ νάβγω μᾶσκαρε κι' ἐγὼ νὰ πάρω τὸ βραβεῖο,
ἀλλ' ἀτυχῶς ὁ πόλεμος μᾶς ἔχει σ' ἓνα χάλι
ποῦ δὲν ὑπάρχει πουθενὰ ἐλπίς γιὰ καρναβάλι

Ἐπέρνουν κι' ἄλλη φορὰ,
τὶ εὐθυμία καὶ χαρὰ
μ' αὐτὰ τὰ καρναβάλια,
πὼχόρειαν οἱ ἄνθρωποι δεμένοι στὰ τσουβάλια
κι' ἐπαίζανε διάφορες καντοήλες ἢ κυράτσες.
Ἐφέτο, μωρὲ μάτια μου, ἢ Σκόδρες κι' ἢ Ταλιτάτσες
καὶ ἢ Ἀδριανούπολις κι' ἐκεῖνο τὸ Μπιζάνι,
μᾶς ἔμπασαν σ' ἓνα χορὸ καὶ σ' ἓνα γαϊτάνι,
ποῦ ὅπως ἐπροφῆτεψε ὁ Σπύρος ὁ Τσιγκέλος,
ἀγῶνα ἐνεδύθημεν ἐνθα οὐκ ἔσται τέλος.

Εἶναι τοιαύτη, φίλε μου, ἢ τῶν πραγμάτων θέσις,
π' οὔτε σοῦ ἐπιτρέπεται μπαρμποῦτα νὰ φορέσῃς,
οὔτε σ' Ἀπόκρια τρελλὴ
κυρίες νὰ γυροῦν
καὶ μὲ τοῦ Λύγκου τὸ βιολὶ
τὸ βάρει νὰ χορεύῃς.

Μ.— Ἀλλόκοτες ἀποκριὰς ἐφέτο, μωρὲ Γιάννη,
π' ἀντὶ νάρθη Καρνάβαλος, ὁ Χότζας ἀνεφάνῃ
κι' ἀντὶ νὰ βγοῦν ἢ μᾶσκαρες μὲ ντέφια καὶ λαγοῦτα,
γυρίζουν' ἢ Χανούμησες στὸ δρόμο μὲ μπαρμποῦτα.

Γ.— Καμμία δὲν γίνεται χαρὰ
ἐφέτο ποῦναι σοβαρὰ
ἢ θέσις τῆς Ἑλλάδος·

ὁ δὲ Σταγιδὲς πὼχόρειος στὸ Μύλο τῆς Πεσάδος
κι' ἐμάσκαρε τὸν ἑαυτοῦ ὀρκοῦ τοῦ φαντάσι
ἐμελαγγόλησε κι' αὐτὸς πολὺ μὲ τὸ Μπιζάνι,
κι' ἀντὶ τὸν ὀρκοῦ καὶ τὸν ὀρκοῦ
στὸ ἡμασὸν ὁ ἀνθρώπος εἰσὶν μὲ γυροῦν

Ἐφέτος ἀλλὰς ὁ καιρὸς
καὶ μέγας σέρνεται χορὸς

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΔΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

καὶ μπάλος τοῦ Λευτέρη
ποῦ Βούλγαροι καλόγηροι τὸ τρίβουν τὸ πιπέρι
π' ἀφ' τῇ φωνῇ τοὺς βγίκανε κι' ἤρθανε σὰν κοράκοι
λόγω τοῦ συνεταιρισμοῦ
καὶ κόντρα τοῦ βαρβαρισμοῦ,
ν' ἀρπάξουνε τὴ Θράκη.

Ἐφέτος γίνεται χορὸς
ὑπὲρ τὸ δέον ζωηρὸς
κι' ὅλο μὲ σκουρδουμπέλια.
Ὁ Τοῦρκος ξετινάζεται
κι' ὁ Βούλγαρος ἀρπάζεται
ἀπὸ τὰ Δαρδανέλλια.

κι' ἂν καβελάρης κάποτε κινήσης γιὰ τὴν Πόλι,
θαρῶ πῶς οἱ συμπεθεροὶ θὰ σοῦ φανοῦν διαόλοι.

Δὲν ἐπιτρέπεται καμμιὰ στὸ Κράτος ἀλεγρία
τώρα ποῦ σὶν Ἑλλήσποντο χορεύ' ἡ Βουλγαρία
καὶ βγαίνουν ἀφ' τὰ κύματα ὁ Φοῖξος μὲ τὴν Ἑλλη
καὶ τὴν ὥτοῦν, τί θέλει.
κι' ἐκείνη μὲ ἀπάθεια τοὺς ἀπαντᾷ μεγάλη:
τυχαίως μ' ἔφεραν ἐδῶ τσ' ἀποκηρᾷς οἱ μπάλοι.

Τὰ πράγματα, μωρὲ Μαρή, πολὺ θὰ μπερδευτοῦνε
κι' ἀλλόκοτοι κι' ἀνάποδοι χοροὶ θὰ χορευτοῦνε.
Κι' ἂν ἐφανήκαμε θεριὰ
μὲ χιόνι καὶ μ' ἄερα
θα γδῶ μὲ τὴ συμπεθεριὰ
πῶς θὰν τὰ βγάλω πέρα
καὶ τί μεσσίας θὰ βρεθῇ νὰ σώσῃ τὴν πατρίδα,
ἀφ' τὴν ἀκριδα πῶπεσε μέσα στὴν Προποντίδα.

Μ.— Δὲν ἐπιτρέπω νὰ μοῦ λὲς γιὰ τὸ μεσσίαλέξι,
ἐν ὅσῳ δὲν γνωρίζομεν ἀκόμα τί θὰ τρέξῃ.
Ἐκεῖνος ποῦ τ' ἀρχίνησε ἄσε νὰν τὰ τελειώσῃ
καὶ μὴν τὰ κρίνης πρώϊμα μὲ τὴ δικὴ σου γνώσι.
Γιὰ τὸ μεσσία νὰ μιλήσῃ μὲ σέβας καὶ μὲ ζήλο,
διὰ νὰ εἶσαι βέβαιος πῶς θὰ πουλήσῃ τὸ φύλλο,
γιατὶ ἂν παρατήρησες ἀρχίσῃς νὰν τοῦ κἀνης,
διάλεπαρ' τὸ μισόβολο ποῦ ματαξαναπιάνεις !

Λέγε γιὰ τὴν Ἀπόκρηα καὶ γιὰ τὸ Καρναβάλι
καὶ τὸ Λευτέρη ἄστονε νὰ τὸν ἐλέγχουν ἄλλοι.
Ἐσὺ λιβάνι νὰν τοῦ καὶς τοῦ γίγα κάθε μέρα
καὶ μὴ σὲ μέλλῃ παντελῶς πῶς θὰν τὰ βγάλῃ πέρα.
Ρεγλάμες κάνε του πολλές
μὲ τὴν ἐφημερίδα,
κι' οὔτε γιὰ Θράκη νὰν τοῦ λὲς
οὔτε γιὰ Προποντίδα,
καθότι τὸ «Ζιζάνιον» θὰ ὀπισθοδρομήσῃ
καὶ σὰν τὴν «Ἀναμόρφωσι» κι' αὐτὸ θὰ καταντήσῃ.

Γ.— Ἀκοῦς ἐφέτο π' ἄξινη κι' ἐθέριψ' ἡ Ἑλλάδα
νὰ μὴ σοῦ ἐπιτρέπουνε νὰ γένῃς μασκαράδα !
Ἐντύπωσι, μωρὲ Μαρή, μοῦ προξενεῖ μεγάλη.
νεκρὸ καὶ κρύο νὰ περνᾷ κοτζάμου καρναβάλι,
πῶγῶ εἶχα πεποιθῇσι πῶς θάμῃ νὰ χορεύω
στὴ Χίο καὶ στὰ Γιάννινα κι' ὅθεν ἄλλοῦ γυρεῖω.

Δὲν ἀντὶ τὰ στραβὰ σου νὰ θανατῶσῃς βρὲ κοντὲ,
μασκαράδες ποῦ δὲν εἶδες εἰς τὸν βίον σου ποτὲ ;
Εἰς μέρας ποῦ ὁ Ἕλλην μαρτυρεῖ στὰ βουνά,
τῶν πρώτῃ μασκαράδα
ἡ Ἀσπασία ἡ φοράδα
μὲ τὸ ἄρμα τῆς περνᾷ
ποῦ ἀντὶ νὰ συγκρίνεται μὲ μαστιχῶν ἀρετὴ
ἀφ' τῇ λύσσα τῆς ἀφρίζει
καὶ περνᾷ καὶ μᾶς ὀφθαλμοὶ
μὲ τοῦ φθόνου κομφοτὶ.

Μάσκαρα κι' ἡ Γερμανία
εἰς τὸ εἶδος τῆς σπανία,
τὸ Σεφκῆτη καμαρώνει
κι' ἔβγα γδὲς τὴ στὸ μπάλκονι !

Μ' εὐγενέστατο χερσὶν ποῦ στὸ χέρι τῆς φορεῖ,
πιάνει τοῦ Ἐμβερ τὸ χέρι
καὶ τοῦ δίνει τὸ μαχαῖρι
νᾶμπη μὲς τοὺς σκλαβωμένους κάθε δίκην του νὰ βοῇ
κι' ὁ Ἐμβερ μὲ τὸν προστάτη τῆς σφαγῆς τὸ Γερμανὸ,
στὰ χωριὰ τῆς Προποντίδος δὲν ἀφήνει χριστιανὸ !

Ἄλλη τρίτη πρὸ τελεία
μασκαράδα τοῦ συρμοῦ,
ἡ ἀμίκια Ἰταλία
μὲ φτιασίδ' ἱπποτισμοῦ.
Θέλει τὴν ἐλευθερία
τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν λαῶν
καὶ μᾶς ἄλλαξ' ἡ κυρία,
παναγία καὶ Θεὸν.

Οἱ λαοὶ νὰ ζοῦν, φωνάζει
ἐν ἀγάπῃ καὶ προόδῳ,
κι' ἐντοσούτῳ διατάζει
τὸν Ἀμέλιο στὴ Ρόδο
νὰ περιποιεῖται κάθε φιλελεύθερο Γραικὸ,
μὲ πιέσεις μ' ἐξορίες καὶ μὲ ξύλο σχετικὸ.

Ἐβγα κι' ἄκου στὸ μπαλκόνι,
τὸ Τζουλιάνο ποῦ δηλώνει
μὲς τῆς Ρώμης τὴ Βουλὴ,
πῶς ὁ Ἰταλὸς τὸν Τοῦρκο ἐσυμπάθησε πολὺ,
καὶ γι' αὐτοὺς ποῦ πολεμᾶνε,
σκλάβων σίδερα νὰ σπᾶνε
στῶν βουνῶν τὴν κορυφή,
δὲν τοὺς καίγεται καρφὶ !

Ὁ Τζουλιάνε
τσαρλατάνε,
σκέτα πέσ' μας το κουμπάρε,
πῶς μιλεῖς γιὰ νὰ πιτύχῃς κι' ἄλλο πιάτο πὲρ μαντζάρε,
σὰ νὰ μ' ἤθελε σὲ φτάνει, μπέρμπα μου ἱπποτικὴ,
μὰ κοτζάμου Τριπολίτις μὲ τὴν Κυρηναϊκή.

Ἐβγα κι' ἄκουσε στὸ βῆμα τὸ Τζουλιάνο ποῦ δηλώνει
πῶς τὸν τοῦρκο κολακεύει γιὰ καινόριο μακαρόνι,
ἀλλὰ πέστον τοῦ μεγάλου προδευτικοῦ ἀνδρὸς,
μὲ Τριπλῆς ἀλληλεγγύη,
ἐκατάπιες τὴ Λιβύη
μὰ τὴ Ρόδο δὲν τὴν τρώς !
Ὅσο καὶ νὰ μὴν ἀντέχῳ,
θὰ πεθάνω στὸν ἀγῶνα
μὰ τὴ Ρόδο δὲν τὴν ἔχω
πὲρ λὰ τοῦα σιαγόνα !

Γ.— Μωρ' ἄσε καὶ μὴν κάθεσαι νὰ σκάσῃς μὲ τὴ Ρώμη
π' ἀπὸ τῇ Λεωνόρες τῆς βρωμολογοῦν οἱ δρόμοι.
Ἄστηνε νὰ σκοπίζεται κι' αὐτὴν τὴ μασκαράδα
τώρα ποῦ τὴν ἀξήναμε ἀπείρως τὴν Ἑλλάδα
καὶ τὴν ἐδιαίρεσαμε σὲ πέντε περιφέρειες.
Μ.— Καὶ ποῦ τῆς ἔμαθες ἐσὺ αὐτὲς τῆς λεπτομέρειες ;

Γ.— Ὁ Ρέπουλης τὰς διαρεῖ
κι' ἂν ἔχῃς γνωριμία,
βλέπετε τὴν ἐμὴν Μαρή
νὰ μασκάρη σὲ καμμιὰ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ὁ Μαῖς ποῦ δεκλαμάρει
τῶν προσφύγων τὸ παζάρι.

Φιλάνθρωποι κι' εὐαίσθητοι
ξένοι καὶ συμπολίται,
ἢ τῶν προσφύγων ἀγορὰ
αὔριον ἐνεργεῖται
κι' ἐν προθυμίᾳ ἕκαστος
τὸ χέρι ἅς ἀνοίγῃ
ν' ἀλλάξουμε ποκάμισο
τὸν πρόσφυγα πρὶν φύγῃ
καὶ πῇ πῶς τὸν ἀφήσαμε
νὰν τότε φᾶν' ἢ ψεῖρες,
ἐμεῖς ποῦ ἀκατάπαντα
κληρονομάμε λίρες.

Τὸ ξέρετε τὸ ποῦ καὶ πῶς
ἢ ἀγορὰ θὰ γίνη
καθὼς καὶ ποῖος ὁ σκοπὸς
ποῦ κάθε δεσποσύνη
καὶ πᾶσα χαριτόβρυτος
τοῦ τόπου μας κυρία,
θὰ λάβῃ μέρος ἐνεργὸν
σ' αὐτὴν τῇ φασαρίᾳ
ποῦ θὰν τῆς δίνῃς τὸν λαχὸν
πλήρης ἐσὺ ἐλπίδος
κι' ἐκείνη θὰ μεταποιῇ
τὸ χρῆμα σου εἰς εἶδος.

Τὸ βῆμα σας ταχύνετε
στὴν ἀγορὰ νὰ μπαίνετε.
Μονόφραγκα θὰ δίνετε
κι' ἐργόχειρα θὰ πέρνετε,
στὸ σπῆτι σας νὰν τᾶχετε
νὰ σᾶς θυμᾶνε πάντα,
τὰ τῶν προσφύγων τραγικὰ
κι' ἐλέηρια συμβάντα.

Εργόχειρα θὰ πάρετε
καλλιτεχνίας πάσης,
καὶ ὅ,τι ἄλλο ζάρεται
σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις
ποῦ ἐφευρίσκει κυριῶν
ὁ νοῦς κι' ἢ προθυμία,
γὰ νὰρχεται στὴν τζέπη σου
φιλάνθρωπος ζημία.

Ὅλοι λοιπὸν στὴν ἀγορὰ,
ποῦ ἢ κυρίες στὴ σειρά
καὶ ζηλειμένες κόρες,
θὰ παίζου νὰ τὴν τύχῃ μας
σ' αὐτὰς τῆς μαῦρες ὥρες.
Μ' ἀφοῦ κι' αὐτὸ τὸ ἀπαιτοῦν
ἀνάγκαι τῆς Πατρίδος,
ἅς μὴ ὀλιγορήσωμεν
τὸ νὰ μεταποιήσωμεν
τὰ μετροητὰ εἰς εἶδος.

Δήλωσις ἀπαραίτητος
καὶ ὅρος ἐκ τῶν πρώτων.
Γνωστοποιεῖται δηλαδὴ
πῶς εἰς αὐτὸν τὸν λόττον,
μωρὲ τουμπὶ ὅρ νό τουμπὶ,
δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μπηῇ
οὐδεὶς τῶν αἰχμαλώτων.

Κατὰ κανόνα διεθνή,
ἀπαγορεύω τοῦ Ζιχνή.
καὶ τοῦ Ἀλῆ Μουχτάρη,
νὰ μὴ ὀργῇ τοῦ σκοποῦ
νὰ μαῦρανῇ σὰν ἀλουποῦ
στὸ θηλυκὸ παζάρι.

Ταῦτα καλὸν ἐνόμισα
ἐγκαίρως ν' ἀναφέρω
κι' ἅς λάβουνε τὰ μέτρα τους
διὰ τὰ περαιτέρω.

ΣΚΟΡΠΙΕΣ ΡΙΜΝΕΣ

ΣΤΟ ΜΠΙΖΑΝΙ

Ἀχόρταγο Μπιζάνι
μᾶς ἔβαλες καὶ μὺδ.
Ὅσους ἔχεις πεθάνει
δὲν ἔχουν μετρημὺδ.

Ἀνάθεμα, κατὰρα
γὰ σένα ὅλοι λέν,
μανάδες μὲ λαχτάρω
χρυσοὺς λεβέντες κλαῖν.

Μὰ ἔρχεται, σιμώνει
ἢ μαύρη σου στιγμὴ,
νὰ πάψουν σκλάβων πόνοι
καὶ ἀνάστεναγμοί.

Εἰς τὰ δικὰ μας χέρια
θὰ πέσῃς τώρα περὶ,
νὰ σβύσουν νεκροκέρρα
ἀπὸ πνοὴ γλυκερὰ.

ΕΙΡΗΝΗ

Εἰρήνη πολυπόδητη, ὁ κόσμος σὲ προσμένει
ν' ἀνέβῃς εἰς τὸ θρόνο σου καὶ πάλι τιμημένη
καὶ τοῦ πολέμου γλήγορα νὰ πάψῃς σὺ τῇ λαύρᾳ
ποῦ ἔφαγε ἀμέτρητους, καὶ βούτηξε στὰ μαῦρα
γονεῖς, γυναῖκες καὶ παιδιὰ, ποῦ κλαῖνε νύχτα-μέρα
τῶν γηρατειῶν τους στήριγμα, προστάτη, καὶ πατέρα·
τὸ χαροπὸ σου σάλπισμα σκόρπισε ἀπ' ἄκρῃ σ' ἄκρῃ
καὶ χύσε σ' ὅλους βάλαμο, νὰ πάψῃ πειὰ τὸ δάκρυ
νὰ ξανασάνῃ καὶ ἡ γῆ, ποῦ μ' αἷμα χορτασμένη,
βογκᾷ ποῦ ἔχει μέσα της τὴ λεβεντιὰ θαμένη.

CHEF.

ΣΤΗ ΣΗΜΑΙΑ ΤΗΣ ΣΟΥΔΑΣ

Ἀπ' ἔθνη χριστιανικά,
σημαία φθονεμένη,
ἐκ τῶν ἐπάλξεων Φιρκᾷ
κατέβηκες θλιμένη.

Κατέβης γιὰ ἀντίκρου σου ἐτάχθη στὴν ἀράδα
μὲ τ' ἄσπλαγχνα κανόνια της, ἢ διεθνῆς ἀρμάδα.
Μ' ἂν τὰ φτερά σου ἐδίπλωσες κι' ἐφώλιασες στὴν ἄκρῃ,
κι' ἂν ἔβρεξε τὸ μάτι σου τῆς ἀγωνίας δάκρυ,
ἦρδε καιρὸς ποῦ ν' ἀπλωθῇς
περήφανη. Σὰν κύμα
θεόρατο ν' ἀνυψωθῇς.
Σ' ἀραχνιασμένο μνήμα
νὰ θάψῃς τὴν πικρὴ σκλαβιά·
καὶ τὰ δεινὰ σου οὐλα,
νὰ τὰ σφραγίσ' ἢ Δευτεριὰ
μὲ δοξασμένη βούλα.

Χωριάτης.

ΠΡΟΣΕΥΧΗ ΤΡΑΥΜΑΤΙΟΥ

Σ' ἐσὲ μητέρα τοῦ Χριστοῦ, γλυκερὰ μου Παναγία
ποῦ πάντα ἐσὺ στὸν ἄρρωστο χαρίζεις τὴν υἰεῖα,
κλίνω κι' ἐγὼ π' ἄρρώστησα μ' εὐλάβεια τὸ γόνυ,
μ' ἐλπίδα νὰ μ' εὐσπλαχνιστῇς νὰ μὴ μέτρῶν' οἱ πόνοι.

Δαβώθηκα κι' εἰμ' ἄρρωστος. Τὸ δόλμο μου τὸ σῶμα
μοῦ λέει «ἐκουράστηκα καὶ δὲν ἀντέχω ἀκόμα!»
Μὰ ἡ ψυχὴ μου σιγαλὰ τοῦ λέει «ἔχε θάρρος
καὶ θὰ μᾶς σώσ' ἢ Παναγιὰ ἂν μᾶς ζητᾷ ὁ Χάρος.»

Δόσμου γλυκερὰ Παρθένα μου, παρηγοριὰ κι' ἐλπίδα
νὰ σηκωθῶ ν' ἀγωνιστῶ γὰ τὴ χρυσὴ Πατρίδα.
Γιὰ κείνη ποδολέμῃσα νὰ πολεμήσω πάλι
νὰ τὴν ἰδῶ βασίλισσα στὸ θρόνο της ἀπὸ τὴν ἄκρῃ.
Κι' ὅταν μεγάλη τὴν ἰδῶ τῇ ἐνδοξῇ μου Μανᾷ,
χαρμόσυνη θὰ μοῦ φανῇ τοῦ Χάρου ἡ κλεῖδα ἀνὰ

Ξένος.

ΣΤΟ CHEF

Ἀγαπητὲ μου Σέφ,
τῶν Καστριῶν Ὁρφεῦ,
ἄκουσα μ' εὐχαρίστησι
τῆς λύρας σου τοὺς φθόγγους
καθὼς καὶ τοῦ πληρώματος
τ' Ἀσὰρ Τεφῆκ, τοὺς βόγγους

Ἐδιάβασα μὲ προσοχὴ
ἐν τῇ ἐπιστολῇ σου,
ὅσα σοῦ ἐπηγόρευσαν
γὰ μὲ οἱ ἐντολεῖς σου,
οὐχ ἤττον ὅμως φίλε μου
οἱ Καστρινοὶ μας φίλοι,

ἔχουνε καὶ τὰ ψέμματα
καὶ τὴν πειθῶ στὰ χεῖλη
καὶ πρόσεξε νὰ φυλαχτῇς
τοὺς νέους σου πελάτες.
Μὴν πιθυμᾷς τὰς σχέσεις των.
Ρίχνε τὰς ὑποσχέσεις των
ὅπισ' ἀπὸ τῆς πλάτης.

Ὅσο καὶ νᾶσαι ἔξυπνος,
ὁ κόσμος νὰ χαλάσῃ,
ὁ Καστρινὸς μὲ τσ' ὄρκους του
πάντα θὰ σὲ γελάσῃ,
κι' ἂν εἶσαι σὺ ξενέροτος
κι' ἐκεῖνος ψιχαλισμένος,
ἀκόμα περισσότερο
βρίσκεσαι γελασμένος.

Μονάχα στὰ παπούτσιά μου
ἐβάλανε χαρτόνι;
Ὅποιοι κι' ἂν δουλέψουνε
τοῦ δίνουνε τὴ σκόνι,
κι' ὅτι δουλεῖ κι' ἂν κάμουνε
πάντα... κακομοιρὰ της.
Ὅλγα γὰ τοὺς φρόνιμους
Σὲ χαιρετᾷ

ΧΩΡΙΑΤΗΣ

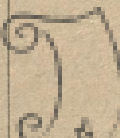
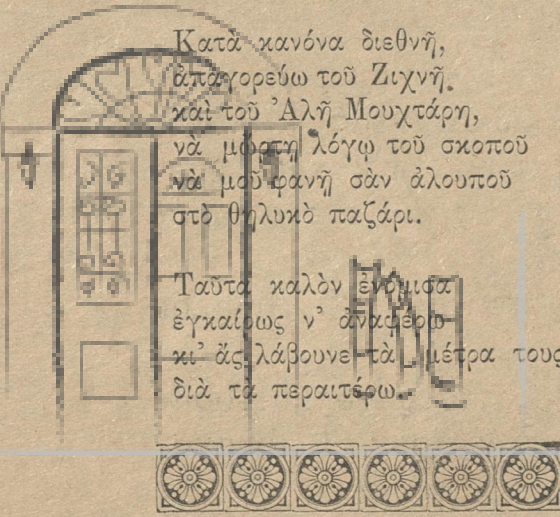
Στὸ Ρεοῦφ τὸν κυβερνήτη
τῆς Ὀριγάδας τοῦ Χαμίτη.

Ρε—οὐφ! μᾶς σκότισες καὶ σὺ
ἀλήθεια κι' ἀπ' ἀλήθεια,
μὲ ψέμματα ποῦ Χαλιμᾶς
φαίνονται παραμύθια.

Τὸ χάλι σου δὲν τὸ κυττᾷς
μεγάλε μπεχλιβάνη,
ποῦ μὴτ' ὁ καραγκιόζης μας
στὸ νύχι σου δὲν φτάνει,
παρὰ ναυχᾶσαι διαρκῶς
πῶς ὅλο θριαμβεύεις,
κι' ὅπου βρεθῇς, κι' ὅπου σταθῇς,
κάρβουνα ζητιανεύεις
γὰ τὸν πολὺ σου Χαμητιὲ
ποῦ βγαίνει σὰν κουνάδι
καὶ βρίσκειτ' ἐξ αἰτίας του
τὸ κρότος στὸ σκουτάδι.

Κι' ἂν σὲ λιμάνι ἀσφαλὲς
βρεθῇς προφυλαγμένος,
κόβεις σκοινιὰ καὶ ἀγκυρὲς
καὶ φεύγεις τρομαγμένος,
νομίζοντας πῶς πίσω σου
δικὸ μας πλοῖο εἶναι,
ὅπως ἐκεῖ στὴ Βηρυττὸ,
γενναῖε Ταρταρίνε.

Ἄν τοῦ Σεβᾶχ θαλασσινοῦ
στὰ βάσανα ταιριάξῃς,
καὶ τὸν Περιπλανώμενον
ἐκείνον ἐμοιάξῃς
ποῦ ἂν πῶς ἂν κηεῖ
κι' ἀκούει «περιπάτει»
ἐπὶ δὲν βρίσκειτ' ἐπὶ τῇ
καὶ σὺ νὰ κλείσῃς μάτι,
ποῦ τὸν πλοῖο διαρκῶς
σὰν ἀδικη κατάρα
καὶ κάμαρῶνεις τὸν καπνὸ
ποῦ βγάνουν τὰ φουγάρα.

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΑΓΓΛΟΕΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Βάστα καλὰ τὸ Χαμητὲ
νὰ μὴν παρασαλτῇ,
μήπως σκοιντάπη πονθενὰ
σὰν τὸ Τεφὴν Ἀσσάρι
καὶ συνεχίσετε τὸν μπλοῦμ
στῆς θάλασσας τὰ βάρη
καὶ τότε, δίντε μπακαλοῦμ
γὰρ ὅσα ἔχεις πᾶθει!

CHEF

ΟΙ ΔΙΧΜΑΛΩΤΟΙ

Τοῦρκοι τὴν ἐνοικίασαν
τοῦ Μήλα τὴν ταράτσα.
Τὴν ὀχυρώσανε καλὰ,
τὴν κάμανε Ταλτάτσα.
Μ' ἀντὶ νὰ περιμένουνε
στρατὸ τῆς Βουλγαρίας,
εἰχνουν οἱ ἀφιλότιμοι
ὀβίδες στὰς κυρίας.

Ὁ Χότζας κάθεται ψηλὰ
μ' ἀντὶς ἀπ' τὸ μπαλκόνι
νὰ λήν τὸν αἰλάλα
κάθε ποῦ σουρουπώνει,
ἔμαθε τὰ ἑλληνικά
κι' ὅταν τὸν κόψ' ἡ πεῖνα,
φωνάζει τοῦ Καλαμποκά,
φέρε, μου Σπύρο, σφήνα.

Κάτου στὸ φόρο μένουνε
σ' ἓνα ξενοδοχεῖο,
ὅλες ἡ τζόγιες κι' ἡ μουκλὲς
ποῦρεθαν' ἐπὶ τῇ Χίο,
κι' ἀπὸ σημεῖα μερικὰ
ὁ κόσμος ὑποθέτει
πὺς νόμους λιθοθεύουνε
κι' ἐδῶ, τοῦ Μουχαμέτη.
Κι' ἂν ἴσως δὲν σωφρονιστοῦν
δὲν ν' ἀνεβοῦμ' ἀπάνου
καὶ θὰν τοὺς ἐφαρμόσουμε
νόμους ὑποκοπάνου.

Στ' Ἀπριλίου καθὲς ὁ Ζιχνη
καὶ Τοῦρκοι πούλλο φίνου.
μὰ δὲ βαρεῖσαι... ὅμοιοι
μὲ τσ' ἄλλους εἶν' κι' ἐκεῖνοι.
Ἀπόξουνε τὴν ἔχουνε
μονάχα τὴ φινέτσα.
Ἄν πέσουμε στὰ νύχτα τοὺς
μᾶς βγάνουνε τὴν πέτσα.

Ἐγὼ δὲν θέλω νὰν τοὺς γδῶ
οὐτ' ἀπὸ μακρυάθε
κι' ὅσο νὰ ξεμπερδέψουμε
νὰ φύγουν ἐδεπάθε,
ἄς κάνουμε στὸν Ἅγιο
παράκλητες μεγάλες
νὰ μὴ συμβοῦν παράγορδα
μὲ τῆς κοκορομυάλες.

ΕΚ ΛΗΘΥΡΙΟΥ

ΤΟ ΚΟΚΚΙΝΟ ΚΟΛΕΤΟ

Ἐνα κόκκινο κολέτο,
νὰ γεράση δὲν μπορεῖ.
ἔξη χρόνια τὸ θυμᾶται
ὁ λαιμὸς ποῦ τὸ φορεῖ.

Τὶ στραπάτσα ὑποφέρει
μὲ μεγάλ' ὑπομονή!
Πότα τὸ παιδί τὸ πέρνει
γὰρ τὸ κάρρο του σκοινί,
πότα δένουνε μὲ δαῖτο
τὸ ἀγκυράδες στὸ χωριό,
πότα δένεται στὸ σῖκλο
γὰρ νὰ βγάλουνε νερό.

Τὶ τραβάει νύχτα μέρα,
τὸ κολέτο τοῦ πατέρα!
Κι' ὅμως, ὅσους τραβάει
φοβερὸν κυνηγητό,
πάντα ὕγειο βασίζεται
καὶ μ' ἐπιδείξει φορεῖται
στοῦ πατέρα τοῦ λαιμοῦ.

Ὁ Μπάουντες.

ΟΙ ΕΝ ΙΝΔΙΑΙΣ ΚΕΦΑΛΛΗΝΕΣ

Τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ ἐριτίμου συμ-
πολίτου κ. Ἰωάννου Ν. Μεταξᾶ Τζα-
νῆ, διευθυντοῦ τῶν Καταστημάτων Ράλ-
λη, ἐνηργήθη ἔρανος διὰ τῆς οικογενεί-
ας τῶν ἀπόρων ἐπιστράτων Κεφαλληνί-
ας καὶ προσεφέρθησαν μόνον ἀπὸ τῆς
ἐκεῖ ὑπαλλήλους συμπολίτας, τὰ ἑξῆς.

ΕΚ ΚΑΡΑΤΣΙΟΥ

Ἰωάν. Μεταξᾶς Τζανῆς, Λίρες 250.
Ε. Γ. Ραυτόπουλος 16. Θ. Η. Καβαδῖ-
ας 8. Γ. Δ. Ἀντύπας 12. Π. Ν. Δελ-
λαπόρτας 20. Η. Βελισσαράτος 15.
Γ. Α. Τουλιάτος 25. Θ. Θωμάτος 4.

ΕΚ ΒΟΜΒΑΝΗΣ

Ἰωάν. Ν. Δελαπόρτας Λιρ. 20. Κ. Α.
Πανᾶς 10. Γ. Χ. Καθαδίας 10 Μ. Κ.
Βριώνης 5. Β. Χ. Ραζῆς 4. Β. Σ.
Τουλιάτος 4. Α. Θ. Χαλικιάς 4. Σ. Σ.
Τουλιάτος 4.

ΕΚ ΚΑΛΚΟΥΤΑΣ

Γ. Σάνδερς Λιρ. 20 Ἀναστ. Πανᾶς
10. Σ. Ν. Πανᾶς 10. Μ. Μικελάτος
10. Σ. Ἀπολωνάτος 10. Γ. Μικελάτος
5. Α. Γεντιάς 2. Ἀνώνυμος 1.
Εἰσεπράχθησαν δηλαδὴ ἐν ὅλῳ 471
λίραι ἀντιστοιχεύσαι πρὸς Δρχ.
11,755 αἰτινες καὶ ἀπεστάλησαν ἐν-
ταῦθα πρὸς τὸν κ. Πλ. Βέργαν.

ΑΔΕΙΑΙ ΓΑΜΩΝ

Δημ. Καραντινὸς (Ληξούριον) Ἀγασ-
τασία Μπατισάτου (Ἀγ. Εὐφημία)-
Γεράς. Γρουζῆς, Τζῶγια Σπαθῆ (Σπα-
θῆ)- Παν. Μαστροκάλος Πολυέστη Κα-
βαδία (Ἐρυσός)- Σταθ. Βρετὸς, Μα-
ρία Βρεττοῦ (Ταρκασάτα)- Κωνστ. Πε-
ράνης Μαργαρίτα Καπάτου (Δελιγιά-
τα)- Κωνστ. Εὐαγγελάτος Μαριάνθη
Μαλιώρη (Δαμουλιανάτα)- Γεράς. Λευ-
καδίτης Εὐανθία Κετιώτη (Χιονάτα)-
Παν. Μαργαρίτος Ἐλένη Μαυροπούλου
(Κουβαλάτα)- Νικ. Σολωμὸς (Σάκη) Ἀγ-
γελεῖη Γαμπῆ (Φραγκάτα).

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ
ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Ἡ Βουλὴ συνέχεται ὁριστικῶς
τὴν Δευτέραν. Ἐκ τῶν Βουλευτῶν μᾶς
ἀνεχώρησε προχθὲς ὁ κ. Βινισράτος.
— Ἡ εὐγενὴς προθυμία τοῦ κόσμου
διὰ τὴν ἀποστολὴν σχετικῶν εἰδῶν διὰ
τὸ αὐριανὸν Μπαζάρ, ὑπερέβη τὰς προσ-
δοκίας τῆς Ἐπιτροπῆς.
— Ἡ ἐπιτυχία του, φαίνεται ἐκ τῶν
προτέρων ἐξηφολισμένη.
— Αὔριον Κυριακὴν τελοῦνται οἱ
γάμοι τοῦ κ. Κυριάκου Λυκούδη ἐμπό-
ρου, μετὰ τῆς δεσποινίδος Εὐανθίας
Κ. Μεταξᾶ Τζανῆ. Εὐχόμεθα πᾶσαν
εὐτυχίαν.
— Ὁ ἐγκατεστημένος ἐν Ρωμανίᾳ κ.
Γεώργιος Κ. Ραζῆς ἀπέστειλε πρὸς τὴν
κ. Κάτε Γερ. Λοβέρδου φρ. ἑκατὸ ὀ-
πὲρ τῶν προσφύγων.
— Ἡ ἐπιτροπὴ τῶν κυριῶν ἐκφρά-
ζει πρὸς τὸν γενναῖόδωρον συμπολίτην
τὰς εὐχαριστίας της.
— Ὁ αὐτὸς κ. Ραζῆς προσέφερε 100
δραχμὰς ὑπὲρ τῶν ἐπιστράτων καὶ ἐτέ-
ρας 100 ὑπὲρ τοῦ Συσσιτίου.
— Θερωὶς συλλυπούμεθα τὴν οικο-
γένειαν Ἀναστασίου Ζερβοῦ διὰ τὸν
πρόωρον θάνατον τοῦ ἀνεκτιμήτου στη-
ρίματός της Ἡλιοῦ.
— Ἀπολαυστικωτάτῃ ἦτο ἡ περὶ τοῦ
Νάτιου διάλεξις τοῦ κ. Ἡλ. Τσιτσέλη.
Τὸ πικρὸν ἀνδροαῖριον κοτεγοητεύθη.
— Μετὰ χαρὰς ἐπαναβλέπομεν τὸν ἀ-
φροισμένον εἰς τὸ καθῆκον του καὶ λί-
αν ἀγαπητὸν παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ κοινω-
νίᾳ πρωτοδίστην, κ. Ν. Τριανταφύλλου.
— Ἐνοικιάζεται τὸ μαγαζεῖον ἰδ. συ-
νεχόμενον μετὰ τὸ ξενοδοχεῖον Καρὰ
Πληροφωρία παρὰ τὸν Ἰωάννην κ. Γ.
Δελαπότα.
— ΖΗΤΕΙΤΑΙ τελειόφοιτος τοῦ Γυ-
μνασίου, τῆς ἔχον σκοπὸν ἀποδημίας,
διὰ θέσιν ἱκανοποιητικὴν. Πληροφο-
ρίαι εἰς τὰ γραφεῖα μᾶς.

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΑΣ
ΠΡΟ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΠΛΟΙΟΥ

ΣΟΦΙΑ—Βεβαιούται ὅτι βουλγαρικὸν πολεμικὸν, συνέλα-
βεν ἔξωθεν Βάρνας τουρκικὸν ἐμπορικὸν ἀτμόπλοιον πλήρες
Τούρκων στρατιωτῶν.

ΟΙ ΑΠΕΛΑΘΕΝΤΕΣ ΒΟΥΛΓΑΡΟΙ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ—Οἱ ἀπελαθέντες ἐντεῦθεν Βούλγαροι, ἐκρατή-
θησαν εἰς Ῥωσσοικὸν λιμένας.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΗΣ ΠΥΛΗΣ

ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΠΕΛΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ—Ἡ Πύλη ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν πρέσβυν τῆς Ἀγ-
γλίας διαμαρτυρηθέντα διὰ τὰς ἀπελάσεις, ὅτι ἀπῆλασε 186
Ἕλληνας ἐνεργοῦντας νὰ ὑποκινήσωσι ταραχὰς, ἐτέρους δὲ 170
Ἕλληνας ὑπηκόους ὁθωμανοὺς ἐξώρισεν, ὡς ἀναμειγνυομένους
εἰς τὰ πολιτικὰ ἐναντίον τῆς Κυβερνήσεως.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΖΗΤΟΥΣΑ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ
ΠΑΡΑΧΩΡΕΙ ΤΗΝ ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ—Ὁ Σεφκέτ ἐπεσκέφθη σήμερον
τὸν πρέσβυν τῆς Ῥωσσίας καὶ ἐξήτησε τὴν μεσολά-
θησιν διὰ τὴν συνομολόγησιν τῆς εἰρήνης, δηλώσας
ὅτι ἡ Τουρκία ἀπεφάσισε νὰ παραχωρήσῃ τὴν Ἀδρι-
ανούπολιν. Ὑπάρχουσι μεγάλα ἐλπίδες συμδιεσ-
μοῦ, ἀπομένοντος ἐκρεμοῦς τοῦ ζητήματος τῆς ἀπο-
ζημιώσεως μόνον.

ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΝΟΜΩΣΙΑ
ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΝΕΟΤΟΥΡΚΩΝ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ—Ἡ Πύλη προσέβη εἰς συλλήψεις
διαφόρων προσωπικοτήτων, ἀνακαλύψασα σοβαρωτά
τὴν συνομωσίαν κατὰ τοῦ Νεοτουρκικοῦ Κομητάτου
διευθυνομένην ὑπὸ υἱοῦ τοῦ Χαμὲτ Σαμπαχεδίν.

Κατεσχέθησαν προκηρύξεις εἰς ἑλληνικὸν τυπογ-
ραφεῖον.

ΤΟ ΧΑΜΗΔΙΕ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ—Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βηρυττοῦ, τὸ
Χαμηδὲ ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν κατευθυνόμενον πάλιν
εἰς Πόρτ-Σάϊτ.

Η ΕΙΡΗΝΗ ΖΗΤΗΜΑ ΩΡΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ—Οἱ Τάξμς γράφουσιν, ὅτι ἡ ὑπογ-
ραφὴ τῆς προκαταρκτικῆς εἰρήνης εἶναι ζήτημα ὤ-
ρων, μετὰ τὴν δῆλωσιν τῆς Τουρκίας ὅτι παραχω-
ρεῖ τὴν Ἀδριανούπολιν.

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ

ΦΙΛΙΠΠΙΑΣ—Εἰς χωρίον Μολίσι περιφερεί-
ας Κόνιτσας ἀπέχον δέκα ὥρας τῶν Ἰωαννίνων,
ἐγένετο πεισματώδης ἐξάωρος μάχη μεταξὺ ἑλλή-
νικοῦ στρατοῦ κατερχομένου ἐκ Κορυτσᾶς καὶ
λειψάνων τουρκικοῦ στρατοῦ.

Ἡμετέροι κατατροπώσαντες Τούρκους, ἔτρεψαν
αὐτοὺς εἰς ἀτακτον φυγὴν, ἀπωλέσαντας 118 νεκ-
ροὺς ἐν οἷς καὶ δέκα ἀξιωματικοί. Ἐκ τῶν ἡμε-
τέρων ἐτραυματίσθησαν τέσσαρες καὶ εἰς ἀξιωμα-
τικός.

Εἰς χεῖρας ἡμετέρων παρέπεμψε 200 ὥρες
στρατιῶται αἰχμάλωτοι.
Μετὰ τὴν μάχην, ὁ ἑλληνικὸς στρατὸς Κορυ-
τσᾶς ἐξηκολούθησε πορείαν τοῦ πρὸς Ἰωάννινα,
ὀλίγον ἤδη ἀπέχων ἐξ αὐτῶν.

ΤΑ ΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ